

Η πολυπόθητη λύση

Αγαπητή σύνταξη

Μέρες τώρα λέγονται και γράφονται πολλά και διάφορα για την πολυπόθητη επιτέλους λύση του προβλήματος που ταλανίζει την ελληνική πατρίδα σε όλη την Αυστραλία. Σαν νέο, ακούγεται ευχάριστα!

Γιατί όντως αυτό είναι το όνειρο και η επιθυμία κάθε λογικά σκεπτόμενου Έλληνα. Εμένα, προσωπικά, δεν μου καίγεται καρφάκι αν ή όχι, η Αρχιεπισκοπή με την Κοινότητα τα βρουν. Αυτό, είναι δικό τους πρόβλημα. Μάλλον πρόβλημα της Κοινότητας.

Η Αρχιεπισκοπή έχει τις εκκλησίες της, τα Κολλέγια της, τα Γηροκομεία της, τόσα και τόσα έργα που όντως την τιμούν. Η Κοινότητα, δυστυχώς, και ίσως επειδή κάθε λίγο και λιγάκι αλλάζουν τα συμβούλια της, δεν κατόρθωσε ακόμα να αξιοποιήσει αυτά - και δεν είναι λίγα - που έχει. Κατά τη γνώμη μου, είναι

δύο διαφορετικά συστήματα.

Η Ελληνική Κοινότητα, που λάθος λέγετε Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα, κινείται όλα αυτά τα χρόνια, όπως οι κυβερνήσεις της πατρίδας μας. Και μάλιστα ακριβώς όπως το υπουργείο εξωτερικών!! Κάθε νέα κυβέρνηση και κάθε νέος υπουργός εξωτερικών, αλλάζει τη πορεία του υπουργείου κατά τα κέφια του! Όπως το υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων!!

Μπάχαλο στο μπάχαλο δηλαδή!! Γι' αυτό και πάνε όλα κατά διαβόλου.

Γι' αυτό και η Ελλάδα έχει χάσει το δρόμο της και είναι αναμφίβολο αν θα τον ξαναβρεί!!

Αλλά, ας έρθουμε στα δικά μας που δεν είναι και σε καλύτερη μοίρα. Η Αρχιεπισκοπή χρόνια τώρα, άσχετα ποιος είναι αρχιεπίσκοπος, έχει ένα όραμα, ένα πρόγραμμα, μια πορεία που την τραβά χωρίς κανένα παρασπράτημα, και

μπράβο της!

Γι' αυτό άλλωστε και τα τόσα έργα.

Της Ελληνικής Κοινότητας η πορεία, το όραμα της - αν υπάρχει - και το πρόγραμμα - αν υπάρχει κι' αυτό - ποιο τελικά είναι; Σκοτάδι! Φως πουθενά!!

Εάν δεν σταματήσει αυτό που γίνεται εδώ και χρόνια, να είναι κρεμασμένη στις εκκλησίες - που στο κάτω κάτω είναι αλλουνού παπά ευαγγέλιο - και να τραβήξει τον μοναδικό της δρόμο που είναι ο πολιτισμός, η μάθηση, η πρόνοια, ο αθλητισμός και τόσα άλλα που αφορούν αυτή και μόνο, δεν θα αλλάξει τίποτε!

Τούτες λοιπόν τις ημέρες, και με τα όσα ακούγονται και γράφονται, αφού στο τιμόνι βρίσκεται ο άνθρωπος που ίσως βλέπει το μέλλον, είναι η μοναδική ευκαιρία να απαγκιστρωθεί από τις εκκλησίες και να βρει το δρόμο καλύτερο να δημιουργήσει. Γιατί, μπορεί!

Περιμένουμε λοιπόν

εμείς οι Έλληνες, πως τελικά αυτή τη χρονιά, η ελληνική πατρίδα, τουλάχιστο εδώ στο Σίδνεϊ θα νιώσει υπερήφανη σαν Έλληνες.

Εμπρός λοιπόν. «Ιδού η Ρόδος...ιδού και το πήδημα» με τη καλή έννοια φυσικά.

Περιμένουμε και πρέπει, η 25η του Μάρτη να γιορταστεί με μία λαμπρή γιορτή με όλους τους Έλληνες.

Ευχαριστώ τη σύνταξη και πάλι. Ελπίζω και παρακαλώ να σταθεί πάντα κοντά στα προβλήματα της ελληνικής παροικίας.

Με πολύ αγάπη σε όλους σας

**Μιχ. Ιωαν.
Κατσούλης
St. Marys**

Σαν η ζωή κατρακυλά

Γύρνα ξανά στη γειτονιά
μαράθηκαν τα γιούλια
δεν άνθισε η πασχαλιά
δεν ακούγονται ερωτικά τραγούδια

Από τότε το φεγγάρι χλωμό
λίγα της νύχτας τα πουλιά
ερημιά σκεπάζει το γυαλό
μόνος συλλογιέμαι τα παλιά

Η νιότη είπε αντίο
το ποτάμι τρέχει θολό
ένα γερασμένο τώρα πλοίο
το κύμα πέφτει μανιακό

Χάθηκαν οι όμορφες στιγμές
χάθηκαν όνειρα και ελπίδες
αγέρας σάρωσε το χτες
ξένοι σε δυό πατρίδες

Γοργά-γοργά γέρνει η ζωή
τίποτα πια δεν μένει
κομμένη νιώθω την πνοή
με στεναγμούς λουσιμένη

Πάντα γυρίζουν τα παλιά
λίγο νιώθω ξενισιά
θυμάμαι τα χρυσαφένια σκαλιά
στερνή μου ανάπαυση και παρηγοριά

Κρύα και άνοστη η κάμαρα μου
Άγιο κοιμητήρι συντροφιά
χρόνια αντίο η χαρά μου
γονατιστός στην Παναγιά

Ένα τελευταίο για σένα αντίο
λίγα μυριστά λουλούδια
γερασμένο πια το πλοίο
χωρίς ερωτικά τραγούδια

**Μετά τιμής,
Ι.Γ. Βασιλείου
Σίδνεϊ**

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Οι αγαπητοί αναγνώστες - επιστολογράφοι μας θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τα εξής:

1. Οι χειρόγραφες επιστολές θα πρέπει να είναι καθαρογραμμένες, όχι μεγαλύτερες από τρεις σελίδες και να μην περιέχουν υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς ή ύβρεις κατά προσώπων ή φορέων.

2. Να αναγράφεται το τηλέφωνο του αποστολέα, το οποίο δεν πρόκειται να δημοσιεύεται ούτε να δίδεται σε άλλους αναγνώστες.

3. Οι επιστολές θα πρέπει να είναι αυθεντικές και όχι αντιγραφές άλλων κειμένων ή άρθρων, και να αποστέλονται για αποκλειστική καταχώρηση στον "Κόσμο". Επιστολές που έχουν δημοσιευθεί σε άλλα έντυπα δεν θα δημοσιεύονται στον "Κόσμο".

4. Οι επιστολογράφοι μας θα πρέπει να είναι υπομονετικοί σχετικά με το χρόνο αναμονής μέχρι τη δημοσίευση της επιστολής τους καθώς τηρείται σειρά προτεραιότητας. Οι επιστολές που λαμβάνουμε μέσω email (kosmos@kosmos.com.au) για τεχνικούς λόγους δημοσιεύονται γρηγορότερα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο "ΚΟΣΜΟΣ" απλά φιλοξενεί τα γράμματα των αναγνωστών. Αυτό δεν σημαίνει ότι συμφωνούμε ή διαφωνούμε με τα κείμενα που δημοσιεύονται, την ευθύνη των οποίων φέρουν στο αζέρο οι συντάκτες τους.

Γιατί δεν έχουν αριθμούς τα κτίρια;

Δεν έχω πέτρινη ψυχή
του κόσμου την λαχτάρα
σαν το λιωμένο σίδερο
στην φλέβα της καρδιάς μου
την νιώθω που αναδύεται
και με σαρακοτρώγει.

Αγαπητή σύνταξη χαίρεται. Δεν γνωρίζω αν ο χώρος της στήλης των αναγνωστών έχει χώρο για μένα, θα είμαι όσο μπορώ πιο σύντομος. Την αφορμή μου την έδωσε πρόσφατα όταν 4 η ώρα πρωινή πήρα μια δουλειά από το Cleveland St στο Redfern.

Έφαγα τον κόσμο όπως λέει και ο λαός μας, μα το νούμερο που είχα δεν υπήρχε πουθενά. Σημειώνω ότι είμαι επαγγελματίας οδηγός ταξί με 33 χρόνια στο ενεργητικό μου.

Αυτό έχει γίνει πάρα πολλές φορές στην καριέρα μου και αναρωτιέμαι κανένας πολιτικός ή κανένας άρχοντας της τοπικής αυτοδιοίκησης δεν όρθωσε το ανάστημά του να επιβάλλει τον υποχρεωτικό νόμο, κάθε σπίτι ή μαγαζί να έχει και τον αριθμό του μπροστά;

Πολλές επιχειρήσεις έχουν το τηλέφωνο στο παράθυρο, τον αριθμό του κτιρίου τους όμως όχι. Αυτό δημιουργεί πρόσθετο κυκλοφοριακό χάος μέσα στην ζούγκλα της πολιτείας. Αυτοκινητιστές χάνουν το νούμερο ή το προσπερνούν και άντε να γυρίσεις πίσω εν ώρα αιχμής. Τρέχα γύρευε που λένε και στην ιδιαίτερη πατρίδα μου.

**Με τα χαράς,
Γιάννης Δήμου
Bexley**